

Μητροπολίτης Πειραιώς: Γιατί είναι ανεπιθύμητος ο κ. Φραγκίσκος για τους εορτασμούς για την Εθνική μας Παλιγγενεσία;

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Μέ αισθήματα λύπης, απογοήτευσης και μέ πολλά έρωτήματα, πληροφορηθήκαμε από τά ΜΜΕ τήν είδηση ότι ή Έξοχωτάτη Πρόεδρος τής Δημοκρατίας καί ή Κυβέρνηση κάλεσαν τόν καταληψία τοῦ σεβασμίου Πατριαρχικοῦ θρόνου τής πρεσβυτέρας Ρώμης «Πάπα» Φραγκίσκο, νά έπισκεφτεῖ τήν Ελλάδα, γιά νά «τιμήσει» διά τής παρουσίας του, τόν έορτασμό τῶν 200 χρόνων από τήν έναρξη τής Έλληνικῆς Έπαναστάσεως από τήν όθωμανική δουλεία, τήν πλέον κτηνώδη σκλαβιά πού γνώρισε ποτέ ό κόσμος.

Κλήθηκαν πολλοί ήγέτες κρατῶν, νά συμμετάσχουν στούς εορτασμούς, τά όποια εἶχαν συμβάλλει θετικά στό μεγάλο έθνικό μας γεγονός, βοηθώντας υλικά, ήθικά καί διπλωματικά τό άγωνιζόμενο Έθνος μας γιά τήν επίτευξη τής αποτίναξης τοῦ όθωμανικοῦ ζυγοῦ, τήν έθνική μας άποκατάσταση. Έρωτᾶται: τό «Κράτος τοῦ Θεοῦ», ή Παποσύνη τοῦ Βατικανοῦ, άνήκει στά Κράτη εκείνα τά όποια προσέφεραν

έστω ελάχιστες ύπηρεσίες στό δοκιμαζόμενο Γένος μας, προκειμένου νά παραστεί ό σημερινός πολιτικός ήγέτης του καί νά συμμετάσχει στους έθνικούς μας έορτασμούς; Δυστυχώς, όχι! Δέν ύπάρχει τό παραμικρό δείγμα ότι ό Παπισμός προσέφερε τήν παραμικρή άρωγή στό άγωνιζόμενο Έθνος μας, ούτε έναν λόγο συμπράστασης δέν πρόφερε! Αντίθετα μάλιστα, συγκαταλέγεται στίς δυνάμεις έκεΐνες οί όποιες επέδειξαν απόλυτη άδιαφορία, έως έχθρότητα στήν έθνική μας ύπόθεση!

Ή ιστορία άποδεικνύει περίτρανα ότι ό Παπισμός, από γεννησιμιού του, άποτελεί τήν άκραία έκφραση έμπαθοϋς άνθελληνισμού. Μαρτυρεί περίτρανα πώς ό Παπισμός, ως ιδεολογική έκφραση καί ως κοσμικός όργανισμός (διότι περί τούτου πρόκειται), είναι άποδεδειγμένα ό πλέον όρκισμένος έχθρός του Όρθοδόξου Έλληνισμού! Καί γιά νά μήν φανοϋμε «ύπερβολικοί», παραθέτουμε όρισμένα ιστορικά γεγονότα (άπό τά πολλά) τά όποια άποδεικνύουν τό μέγεθος τοϋ άνθελληνισμού καί τής έχθρότητας τοϋ Παπισμοϋ κατά τοϋ Γένους μας.

Οί άνθελληνικές ρίζες ανάγονται στους βαρβάρους Τεύτονες καί Φράγκους, (8-9ο μ. Χ. αιώνα), στους δημιουργούς τοϋ Παπισμοϋ. Νά διευκρινίσουμε πώς οί σχέσεις Ρωμαίων καί Έλλήνων ήταν σχετικά άρμονικές καί ό ένας πολιτισμός συμπλήρωνε τόν άλλο, κάνοντας λόγο γιά έλληνορωμαϊκό πολιτισμό, ό όποιος άποτελεί καί τό βάθρο τοϋ εύρωπαϊκοϋ πολιτισμοϋ. Ρωμαίοι καί Έλληνες συνυπήρξαν γιά περισσότερο από χίλια χρόνια. Μάλιστα οί πρώτοι έκτιμοϋσαν τόν Έλληνισμό καί τόν θεωροϋσαν άνώτερο πολιτισμικά από τόν δικό τους καί μάλιστα θεωροϋσαν τιμή τους νά άποκαλοϋνται Έλληνες! Ή Έκκλησία τής Ρώμης άπολάμβανε, τήν πρώτη χιλιετία, τιμητική θέση, άποκαλούμενη «προκαθημένη τής άγάπης» καί οί Ρωμαίοι Επίσκοποι ήταν όλοι σχεδόν έλληνομαθεΐς καί φιλέλληνες.

Σέ αντίθεση μ' αϋτούς οί βάρβαροι Φράγκοι έτρεφαν έξ' αρχής έχθρότητα πρός τούς Ρωμαίους, Ανατολικούς καί Δυτικούς. Υίοθέτησαν έναν αίρετικό Χριστιανισμό καί καλλιέργησαν μία έμφανή άποστροφή καί μΐσος πρός τήν Όρθοδοξία, ή όποία κυριαρχοϋσε σέ Άνατολή καί Δύση. Τήν αίρετική έκδοχή τήν υίοθέτησαν ως διαφοροποίηση μέ τήν Ρωμηοσύνη, γιά νά επιτύχουν τόν βάρβαρο έπεκτατισμό τους, νά καταλάβουν τήν ρωμαϊκή αϋτοκρατορία καί νά εγκαταστήσουν τή δική τους έξουσία, βασισμένη στό φεουδαρχικό σύστημα καί τήν δουλοπαροικία. Ό θεμελιωτής τοϋ φραγκισμού Καρλομάγνος (747-814), άποδεικνύεται ως ένας από τούς χειρότερους άνθέλληνες, κατηγορώντας τούς Όρθοδόξους ως ...αίρετικούς! Γιά νά μειώσουν τήν αξία τών Όρθοδόξων Ρωμαίων τής Άνατολής, τούς προσέδωσαν τήν όνομασία «Γραικοί», δηλαδή άγροΐκοι! Δέν είναι άλλωστε τυχαία αϋτή ή συμπεριφορά, διότι είναι ή έποχή πού τό Άνατολικό Ρωμαϊκό Κράτος μεταλλάσσεται σέ έλληνικό. Δέν είναι επίσης τυχαίο ότι ό μέγας άνθέλληνας

Καρλομάγνος είναι κορυφαῖος «ἅγιος» του Παπισμοῦ!

Ἡ ἐχθρότητα κατά τῶν Ὁρθοδόξων Ρωμαίων καί κύρια τῶν Ρωμαίων της Ἀνατολῆς, ἐντάθηκε μέ τήν ἐκδίωξη τοῦ τελευταίου Ὁρθοδόξου Πάπα τό 993 μΧ καί μέ τήν κατάληψη ἀπό τούς Φράγκους τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης τό 1046, ἡ ὁποία κορυφώθηκε μέ τό «σχίσμα» τοῦ 1054, μεταφέροντας ταυτόχρονα ὅλες τίς φραγκικές κακοδοξίες, ἀλλοιώνοντας τήν πίστη τῆς Ἐκκλησίας στήν κατακτημένη Εὐρώπη καί ἐξαφανίζοντας διά σκληρῶν διωγμῶν, σφαγῶν, δηώσεων καί καταστροφῶν κάθε τί τό ρωμαῖικο καί ὀρθόδοξο. Ὅπως εἶχε ἀποδείξει μέ ἐπιστημονική ἀκρίβεια ὁ μακαριστός καθηγητής Πρωτοπρ. Ἰωάννης Ρωμανίδης, ὁ βάρβαρος φραγκισμός μισοῦσε τήν Ρωμηοσύνη (ἀνατολική καί δυτική). Στή Δύση, μέ τούς ἐπεκτατικούς καί καταστροφικούς πολέμους, ἐξαφάνισε τή ρωμαῖικη παράδοση καί τήν Ὁρθοδοξία καί ἐπέβαλε τήν φραγκική παράδοση. Μετά τήν κατάκτηση τῆς Ρώμης ἐξαφανίζεται ἡ ρωμαϊκή παράδοση, καί κυριαρχεῖ ἡ φραγκική, ἡ φραγκολατίνικη, ἡ ὁποία «βαπτίστηκε» ρωμαϊκή, γιά νά τήν σφετεριστεῖ.

Μελετώντας κάποιος τίς πηγές τῆς ἐποχῆς ἐκπλήσσεται ἀπό τό μένος τῶν Φράγκων παπικῶν κατά τῶν Ὁρθοδόξων, τούς ὁποίους ταύτισαν μέ τούς «αἰρετικούς» Ἑλληνες. Οἱ ὕβρεις καί οἱ συκοφαντίες τους εἶναι ἀπερίγραπτες. Ἀπαιτοῦσαν μέ δαιμονικό στόμφο τήν ὁλοκληρωτική ὑποταγή στήν φραγκική ἐξουσία. Ὁργάνωσαν τίς διαβόητες Σταυροφορίες γιά τήν στρατιωτική ὑποταγή τῆς Ρωμηοσύνης τῆς Ἀνατολῆς στήν φραγκική ἐξουσία, τήν ὁποία ἐξέφραζε καί συνεχίζει νά ἐκφράζει ὡς σήμερα ὁ ἐγκάθετος τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς Ρώμης «Πάπας».

Ἐφεῦραν τήν Οὐνία, τήν πιό δαιμονική ἐπινόηση τοῦ Παπισμοῦ, ἡ ὁποία διά τῆς δολιότητος καί τῆς ἀπάτης ἐξαπατᾷ Ὁρθοδόξους καί τούς καθιστᾷ αἰρετικούς παπικούς. Χρησιμοποίησε ἀκόμα ἀνείπωτη βία, σέ συνεργασία συχνά μέ «ὀρθοδόξους», ὅπως ὁ μαρτυρικός θάνατος, διά πυρός τῶν μοναχῶν της Ἱερᾶς Μονῆς Ζωγράφου Ἀγίου Ὅρους, ἐπί τοῦ ἐξωμότη πατριάρχου Ἰωάννου Βέκκου (1225-1297), καί τῶν ἄλλων 88 Ἀγιορειτῶν μαρτύρων Ὁσιάθλων Πατέρων. Νά σημειωθεῖ, πῶς ὅταν εἰσῆλθαν στό ἀγιώνυμο Ὅρος οἱ παπικοί καί οἱ «ένωτικοί», ἕνας ἅγιος ἀσκητής εἶδε σέ ὄραμα τήν Κυρία Θεοτόκο, ἡ Ὅποία τόν προειδοποίησε: «ἔρχονται οἱ ἐχθροί τοῦ Υἱοῦ μου, φυλαχτεῖτε»! Νά ἀναφέρουμε ἐπίσης καί τόν μαρτυρικό θάνατο διά πυρός τῶν Ὁσιάθλων Πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καντάρας Κύπρου, διότι δέν ἤθελαν νά ὑποταχτοῦν στήν κυριαρχία τοῦ «Πάπα» καί στά ἄζυμα.

Πρῶτο καίριο καί μοιραῖο πλήγμα κατά τῶν Ὁρθοδόξων Ρωμαίων καί κατά συνέπεια τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων τῆς Ἀνατολῆς, ὑπῆρξε ἡ Δ΄ Σταυροφορία

(1204) από τούς μισθοφόρους φράγκους, υποκινούμενοι και χρηματοδοτούμενοι από τόν Παπισμό. Τό αποτέλεσμα ἦταν ἀνυπολόγιστα καταστροφικό. Εἶναι ἡ πρώτη μεγάλη τραγωδία τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τό ἀβυσσαλέο μῖσος τους ἐκδηλώθηκε μέ σφαγές, βιασμούς, ληστείες καί οἱ καταστροφές, οἱ ὁποῖες δέν ἔχουν προηγούμενο στήν ἀνθρώπινη ἱστορία. Τό ἴδιο καί οἱ ἀσέβειες κατά τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Βεβήλωσαν ὅλες τίς Ἐκκλησίες τῆς Βασιλεύουσας, κατέκλεψαν ὅ,τι πολύτιμο ὑπῆρχε. Ὡς καί βιασμούς γυναικῶν διέπραξαν μέσα στούς Ναούς. Μάλιστα στήν Ἁγία Σοφία, ἀνέβασαν μία διαβόητη πόρνη στήν Ἁγία Τράπεζα, νά χορέψει πορνικούς χορούς! Διέλυσαν τήν αὐτοκρατορία καί ἐγκατέστησαν Φράγκους αὐτοκράτορες, «Ἐπισκόπους» καί ἡγεμόνες σέ ὅλη τήν ἐπικράτειά της. Ἀπό τότε δέν μπόρεσε νά ἀνακτήσει ἡ ρωμαϊκή Αὐτοκρατορία τῆς Ἀνατολῆς οὔτε στό ἐλάχιστο τήν πρότερη δύναμή της, ὀδηγώντας τήν στήν παρακμή καί τήν ὑποταγή στούς Ὀθωμανούς! Καί μετά τήν ἀνάκτηση τῆς Πόλης (1261), τά περισσότερα ἐδάφη τῆς Αὐτοκρατορίας εἶχαν παραμείνει στούς Φράγκους.

Ὁ Παπισμός ἐν συνέχεια, μέ τήν προέλαση τῶν ἀλλοθρήσκων Ὀθωμανῶν, δέν ἔκανε τίποτε νά βοηθήσει στήν ἀναχαίτισή τους, ἀντίθετα ἔβλεπε μέ χαιρεκακία καί ἐκδικητική διάθεση τήν συρρίκνωση τῆς Αὐτοκρατορίας. Παρά τίς ἱκεσίες, ἀλλά καί τίς ἀνεπίτρεπτες ἐκπτώσεις στήν πίστη τῶν Ὁρθοδόξων, γιά βοήθεια, τό Βατικανό παρέμεινε ἀμέτοχο. Ἀκόμη καί μετά τήν ληστρική Σύνοδο τῆς Φεράρας-Φλωρεντίας (1438-1439), ὁ «Πάπας» δέ σεβάστηκε τή συμφωνία καί δέν ἔστειλε τήν παραμικρή βοήθεια γιά νά σωθεῖ ἡ Κωνσταντινούπολη. Ἐδῶ νά σημειωθῇ τό τραγικό λάθος τοῦ Πατριάρχου Ἰωσήφ τοῦ Β΄ καί τῆς Ὁρθοδόξου ἀντιπροσωπείας, ἀντί νά προσέλθουν στήν ὀρθοδοξοῦσα Σύνοδο Κωνσταντίας-Βασιλείας (1431-1434) καί στόν Προεδρεύοντα αὐτῆς Ὁρθοδοξοῦντα Καρδινάλιο Ἰούλιο Καισαρίνι, προσῆλθον στόν καθηρημένο ἀπό τήν Σύνοδο Πάπα Εὐγένιο Δ΄ μέ ἐπακόλουθο τήν ληστρική Φερράρα-Φλωρεντία. Ἐάν δέν εἶχε ἐπισυμβεῖ αὐτό τό τραγικό λάθος σήμερα, δέν θά ὑπῆρχε οὔτε Παπισμός οὔτε Διαμαρτύρησις.

Κατά τήν ἄλωση (1453) ὁ Παπισμός ἐνοίωσε ἀπίστευτη ἀνακούφιση, θεωρώντας καί διαδίδοντας τήν ἄποψη ὅτι αὐτή ὑπῆρξε «θεία τιμωρία» κατά τῶν «αἰρετικῶν Ἑλλήνων»! Λέγεται πῶς, ὅταν ἔφτασε ἡ εἰδηση στή Ρώμη, ὁ «Πάπας» ἐξέφρασε τήν ἀνακούφισή του καί ἔκανε δοξολογία στό Θεό γιά νά τόν εὐχαριστήσῃ γιά τήν τιμωρία τῶν ἀπειθαρχῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων! Εἶναι ἐπίσης γνωστό πῶς στά 1463 ὁ «Πάπας» Πίος ὁ Β΄, ἔστειλε ἐπιστολή στόν Σουλτάνο, ἀναγνωρίζοντας τον ὡς διάδοχο τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, προτείνοντάς του νά γίνῃ χριστιανός καί νά γίνῃ ὑποτελής του. Ἐπίσης τοῦ δήλωνε ὅτι θά τοῦ προσέφερε «τόν ἰσχυρό βραχίονά του, προκειμένου νά τιμωρηθοῦν ὅλοι ἐκεῖνοι πού πλήττουν τά δικαιώματα τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας καί ἐπαναστατοῦν ἐναντίον τῆς μητέρας Ἐκκλησίας τους. Σαφῆς ἀναφορά στούς ἀνθενωτικούς πού δέν ἤθελαν νά

έφαρμόσουν όσα άποφασίστηκαν στη Σύνοδο της Φλωρεντίας και τώρα συνεργάζονταν μαζί του»! (<https://pneumatiko.wordpress.com>). Πίστευε ό άφελής ότι ή ύπόθεση της Όρθοδοξίας είχε λήξει, ότι οι άλλόθρησκοι είχαν τελειώσει την «αίρετική» Άνατολή και γι' αυτό θριαμβολογούσε!

Τά βάσανα των όρθόδοξων ύποδούλων έφταναν και ως τη Ρώμη, αλλά αυτή κώφευε έπιδεικτικά. Ούδεμία συμπαράσταση, κανένα διάβημα προς την «Ύψηλή Πύλη», για την ανακούφιση των όρθόδοξων ραγιαδων, παρά την πολιτική δύναμη πού διέθετε, δέν έκαμε ποτέ στους τέσσερις αιώνες της δουλείας. Άντίθετα, έκανε ό,τι μπορούσε για νά έκμεταλλευτεί τη δύσκολη κατάσταση των Όρθοδόξων για νά πραγματοποιήσει τό σχέδιο ύποταγής τους στην έξουσία του Παπισμού. Μέ την άνοχή των Όθωμανών, προφανώς και την έξαγορά μέ πακτωλούς χρημάτων, έστελνε «ίεραποστόλους» για την «κατήχηση» των «άκατήχητων» Ρωμηών, μεταστρέφοντάς τους στην αίρεση του Παπισμού. Επίσης στίφη παπικών μοναχικών ταγμάτων, κύρια των Ίησουϊτών, άλώνιζαν τόν έλληνικό χώρο άσκώντας άσφυκτική κατάσταση στους Όρθοδόξους και ιδρύοντας παπικά σχολεία, προσελκύοντας πλήθος έλληνοπαίδων στό παπικό δόγμα. Όταν έβρισκαν αντίσταση, φέρονταν μέ άπίστευτη βιαιότητα, μέ τρανταχτό παράδειγμα τόν στραγγαλισμό του μαρτυρικού Άγίου Πατριάρχη Κύριλλου Λούκαρη (1638) από τούς Τούρκους κατ' άπαίτηση των Ίησουϊτών του Βοσπόρου!

Οι παπικοί της Έλλάδος, κατοικώντας κυρίως στά νησιά του Αιγαίου δέ γνώρισαν ποτέ δουλεία, διότι είχε φροντίσει τό Βατικανό, μέ ειδικές συμφωνίες μέ την «Ύψηλή Πύλη», νά ζούν έλεύθερα, όπως οι μουσουλμάνοι! Οι παπικοί κάτοικοι της Σύρου, απολάμβαναν ιδιαίτερων προνομίων από τόν Σουλτάνο και τό νησί τους γνώριζε μεγάλη οικονομική άνθηση εξαιτίας της έμπορικής κίνησης πού είχε. Παράλληλα είχαν και την προστασία της όμόθρησκης Γαλλίας. Αυτό άποδεικνύει ότι άν ήθελε ό Παπισμός θά άσκοΰσε την ίδια πίεση και για τό σεβασμό των δικαιωμάτων των Όρθοδόξων, αλλά δέν τό έκανε! Αυτό είχε ως συνέπεια τό ξέσπασμα μεγάλου μίσους μεταξύ των Όρθοδόξων και Παπικών των Κυκλάδων, τό όποιο φυσικά είχε δημιουργήσει ή παπική προπαγάνδα. Τό Βατικανό κατάφερε νά θρέψει αυτό τό μίσος των Έλλήνων Παπικών κατά των Έλλήνων Όρθόδοξων, ώστε νά τούς μισούν περισσότερο από τούς Τούρκους, διότι δέν ήθελαν νά άσπαστούν τόν Παπισμό! Από τόν καιρό της Φραγκοκρατίας και φυσικά στά χρόνια της Τουρκοκρατίας, καταπίεζαν σκληρά τους Όρθοδόξους, για νά τούς άναγκάσουν νά άλλαξοπιστήσουν.

Τό μίσος των Έλλήνων Παπικών κατά των Όρθοδόξων και τά φιλοτουρκικά τους αισθήματα άλλοίωσε έντελώς τό έθνικό τους φρόνημα, ώστε νά μή λάβουν μέρος στην Έπανάσταση. Μέ την έναρξη της Έλληνικής Έπανάστασης οι

έπαναστατημένοι Όρθόδοξοι Έλληνες δέν είχαν άπέναντί τους μόνο τόν κατακτητή αλλά άκόμα καί τούς παπικούς Έλληνες τών νησιών τών Κυκλάδων, οί όποιοι άντιτάχτηκαν στόν ξεσηκωμό τών Έλλήνων καί συντάχτηκαν μέ τούς Τούρκους! Οί Παπικοί Συριανοί, μέ τό ξέσπασμα τής Έπανάστασης διάλεξαν στρατόπεδο, τό Τουρκικό! Άφοϋ δήλωσαν τήν πιστή ύποταγή τους στό Σουλτάνο, άνάλαβαν σημαντική δράση διευκολύνσεων τοϋ Τουρκικοϋ Στόλου, τόν όποιο έφοδιάζαν καθ' όλη τή διάρκεια τοϋ Άγώνα!

Καί όχι μόνον αύτό: έκδήλωναν αισθήματα χαράς καί ικανοποίησης για τίς άποτυχίες τών Έλλήνων! Είναι ιστορικά μαρτυρημένο πώς όταν πληροφορήθηκαν οί Παπικοί τών Κυκλάδων τή φοβερή σφαγή τής Χίου, πανηγύρισαν καί ξεδεήλωσαν τή χαρά τους «διά χορών καί άσμάτων»! «Ή άτοπος χαρά —τονίζει ό Χέρσπεργκ— μεθ' ής λέγεται ότι οί Λατϊνοι κάτοικοι τής Σύρου (δήλ. οί Ρ/Καθολικοί Έλληνες) έχαιρέτιζον τάς συμφοράς τών Έλλήνων, καί ιδίως τήν πτώσιν τής Χίου, καί άλλα δείγματα έχθρικών φρονημάτων επήνεγκον έν Σύρω ήδη περί τά τέλη τοϋ 1822 πολλές πολλάκις γενομένης συγκρούσεις πρός τούς Ιονίους Ναύτας καί πρός άλλους Έλληνας Νησιώτας». Ναί, πανηγύριζαν για τίς σφαγές τών Όρθόδοξων Έλλήνων οί «έλληνες» παπικοί! Επίσης όταν πρόσφυγες από τίς Κυδωνίες, τή Σμύρνη, τή Χίο καί τά Ψαρά, για νά αποφύγουν τίς σφαγές τών Τούρκων, ζήτησαν καταφύγιο στή Σύρο, συνάντησαν τήν έχθρότητα τών παπικών, «οί έλεεινότεροι αύτών (οί Λατινοέλληνες) Συριανοί — ίνα μή μianθώσιν βεβαίως— άντέκρουσαν καί δι' όπλων τήν θρησκευτικήν λατρείαν τών έν τή νήσω καταφυγόντων όρθοδόξων τής Σμύρνης, τών Κυδωνιών καί διαφόρων άλλων τόπων»! Τούς έμπόδιζαν νά τελούν τίς όρθόδοξες τελετές τους καί τό χειρότερο: δέν τους πωλοϋσαν ψωμί καί δέν τους επέτρεπαν νά πιοϋν νερό!

Αυτό είχε ως συνέπεια, όταν στίς αρχές τοϋ 1823 έπαναστατημένοι Έλληνες αποβιβάστηκαν στό Νησί, ως άντίποινα για τήν προδοτική καί άπάνθρωπη συμπεριφορά τών παπικών τών Κυκλάδων, για τό έθνικό αύτό άνοσιούργημα τους, νά τους τιμωρήσουν, καταστρέφοντας μαγαζιά καί αποθήκες παπικών πού βρίσκονταν στό λιμάνι. Ή Σύρος σώθηκε από μεγαλύτερες καταστροφές, έπειδή έμφανίστηκε Γαλλικό πολεμικό πλοίο καί οί όρθόδοξοι Έλληνες άναγκάστηκαν νά αποχωρήσουν!

Ύπάρχουν αξιόπιστες ιστορικές αποδείξεις για τήν προδοτική στάση τών Έλλήνων παπικών κατά τή διάρκεια τοϋ Άγώνα: Έγραψε ό ιστορικός τής Έλληνικής Έπανάστασης Σ. Τρικούπης: «Ή υπέρ τής έλευθερίας φωνή άντήχησε καθ' όλας τάς Κυκλάδας καί πολλές τών Σποράδων. Μόναι αί καρδίαι τών τοϋ δυτικοϋ δόγματος Έλλήνων εκώφευσαν. Έφάνη κατά τήν περίπτωσιν ταύτην υπό τήν μορφήν τοϋ δόγματος τούτου, όλη ή άσχημοσύνη τοϋ φανατισμοϋ προτιμήσαντος τήν

ἡμισέληνον τοῦ σταυροῦ καί τήν δουλείαν τῆς ἐλευθερίας. Οὐδεῖς τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καί τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι Ἑλλήνων πρεσβεύει τό δυτικόν δόγμα. Ἐνδεκακισχιλίους τοῦ δόγματος τούτου περιεῖχαν αἱ τέσσαρες νῆσοι τοῦ Αἰγαίου, Σύρα, Τήνος, Νάξος καί Σαντορίνη. Ἐξαιρουμένων δέ πολλά ὀλίγων φανέντων ἀληθῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος, οἱ λοιποὶ καί ἀντεῖπαν καί ἀντέπραξαν φανερά καί κρυφίως, καί σχέσεις ἔλαβον μυστικὰς πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἑθνους, καί χαράν μεγάλην ἀσυστόλως ἔδειξαν ἐπὶ ταῖς ἀποτυχίαις τῶν ὁμογενῶν (π.χ. ὅταν ἔμαθαν τήν καταστροφή καί τίς σφαγές τῆς Χίου ἐχόρευαν ἀπὸ τῆς χαρᾶς τους!)... Τόσῃν δέ κλίσιν ἔδειξαν πρὸς τοὺς Τούρκους οἱ δυτικόφρονες ἐν γένει καί κατ' ἐξοχήν οἱ τῆς Σύρας, οὗς εὐτύχησεν ἡ Ἐπανάστασις, καί τόσον ὀλίγην πεποίθησιν εἶχον ἐπὶ τῇ εὐοδώσει τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος, ὥστε συνεισέφερον διπλοὺς φόρους, τοὺς μὲν ἐξ ἀνάγκης χάριν τῶν Ἑλλήνων, τοὺς δέ ἐκ προαιρέσεως χάριν τῶν Τούρκων»!

Ἐπίσης ὁ ἱστορικός Φιλήμων σημείωσε τὰ ἐξῆς γιὰ τήν ἀντεθνική στάση τῶν παπικῶν: «Οἱ ἐτερόδοξοι ἀντεβοήθουν τοῖς Τούρκοις, ἐδῶ μὲν παρεμβάλλοντες μυρία προσκόμματα, ἐκεῖ δέ σιτίζοντες φρούρια πολιορκούμενα, καί πανταχοῦ, ὅπου ἂν ἡδύναντο, κατασκοπεύοντες καί προδίδοντες πᾶν Ἑλληνικόν Κίνημα... Κατὰ τὸν ἀγῶνα εἶδομεν Τούρκους στρατεύοντας κατὰ τῶν Ἑλλήνων, οὐχὶ δέ καί Λατινοδόξους Ἑλληνας τοῦ Αἰγαίου ὀπλιζομένους ὑπὲρ τῆς κοινῆς πατρίδος»!

Οἱ παπικοὶ τῶν Κυκλάδων ἦταν στὴν πλειοψηφία τοὺς πλούσιοι, καθ' ὅτι, ὅπως προαναφέραμε, εἶχαν τήν εὖνοια τοῦ Σουλτάνου. Παρά ταῦτα δέν ἔδωσαν τήν παραμικρὴ οἰκονομικὴ βοήθεια στὸν Ἀγῶνα. Ὅταν οἱ ἐπαναστατημένοι Ἕλληνες σταμάτησαν νὰ ἀποδίδουν τοὺς φόρους τοὺς στοὺς Τούρκους, ἐκεῖνοι συνέχισαν νὰ τοὺς ἀποδίδουν κανονικά!

Ὑπάρχει καί χειρότερη διάστασις. Οἱ παπικοὶ, μέ τῇ στάσει τοὺς ἀμφισβητοῦσαν καί αὐτὴ ἀκόμη τήν ἐλληνικότητα τῶν νησιῶν, ἀκόμη καί τῇ δικῇ τους ἐλληνικότητα! Ὁ ἱστορικός Δ. Κόκκινος σημειώνει: «...πλὴν ἐλαχίστων, πού ἐδείχθησαν πραγματικοὶ Ἕλληνες κατὰ τὸν ἀγῶνα, οἱ ἄλλοι (Ρ/Καθολικοὶ) ἀντέδρασαν ὅσον ἡμπόρεσαν καί κρυφά καί φανερά, προσεπάθησαν νὰ ἐμφανίσουν τὰς νήσους των ὡς ἀντιστρατευομένας εἰς τὴν ἐπανάστασιν καί πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔδρασαν ὡς πραγματικοὶ ἐχθροί, ἐφοδιάζοντες πολιορκούμενα τουρκικὰ φρούρια, κατασκοπεύοντες τοὺς Ἑλληνας, καί ἐξακολουθοῦσαν νὰ καταβάλλουν τὸν πρὸς τοὺς Τούρκους φόρον καί κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως, παρουσιάζοντες κατ' αὐτόν τὸν τρόπον ἀμφίβολον τὴν ἐλληνικότητα τῶν νήσων των»! «Ἐκ τοῦ γράμματος τῶν ἐφόρων βλέπω, ὅτι οἱ Λατῖνοι συμπατριῶται σας, ἐτόλμησαν νὰ ἀρνηθῶσι τό χρέος τῆς ἀναλόγου φορολογίας. Δέν τοὺς ἔπρεπε διὰ θρησκευτικὰς διαφορὰς νὰ ἀναισθητῶσι εἰς τὰ πολιτικὰ χρέη των καί νὰ φέρωνται εἰς τὴν ἱεράν

πατρίδα ως έχθροί. Πασχίσατε λοιπόν νά τούς δώσετε νά καταλάβουν ὅτι εἶναι συμπατριῶται, ὁμογενεῖς καί ὅτι εἶναι χρέος των καί χριστιανικόν καί πολιτικόν νά ἀγαποῦν τήν πατρίδα, νά συνεισφέρουν εἰς τάς κοινάς χρήσεις της καί ὡς ἀδελφοί καί τέκνα τῆς αὐτῆς μητρός νά συναγωνίζονται προθύμως ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας της».

Ὅταν δέ πιέζονταν ἀπό τήν Ἑλληνική Διοίκηση, διαμαρτύρονταν στίς παπικές δυτικές κυβερνήσεις. Ἔτσι ὁ Δεγρανμπρέ, διοικητής τῆς φρεγάδας «Σαλαμάνδρα», ἀπαγόρευε «κατά διαταγήν ἀνωτέραν» στόν ἑπαρχο τῆς Νάξου, Φώτη Καραπᾶνον, νά εἰσπράξη τά δέκατα ἀπό τούς Γκραικολατίνους, γράφοντάς του, κοντά στ' ἄλλα: «Οἱ καθολικοί Λατῖνοι Ἕλληνες ἤ καί ἄλλοι, προστατεύονται ὑπό τῆς Γαλλίας... Θά σᾶς ἐμποδίσω διά τῆς βίας, τοῦ νά φορολογήσετε ὅπωςδήποτε τά ὑπάρχοντα των». Καί ἀπειλοῦσε, ὅτι θά τόν ἐδίωχνε στήν Ὑδρα! Μέ τό νά ἀρνοῦνται νά συνεισφέρουν τά ἐθνικά δικαιώματα ὡς Ἕλληνες καί νά ἀποδίδουν στούς Τούρκους, ἀποδεικνύεται ὅτι δέν ἤθελαν τήν ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος καί ἀμφισβητοῦσαν τήν ἑλληνική κυριαρχία τῶν νησιῶν τοῦ Αἰγαίου!

Τή στιγμή πού ἀρνοῦνταν νά προσφέρουν ἔστω ἐλάχιστη βοήθεια στούς Ἕλληνες ἀγωνιστές, ἔστελναν γενναιόδωρες ἀποστολές στούς Τούρκους, σέ χρήματα, τροφές, ἴσως καί πολεμοφόδια. «Ἐκ τῶν τοιούτων Δυτικῶν Ἑλλήνων ὑπῆρξαν καί τίνες, οἱ ὅποιοι ἔστελλον τροφάς εἰς τούς Τούρκους τῆς Εὐβοίας καί τῆς Κρήτης καί ὠδήγουν τούς Τουρκικούς στόλους εἰς ἐκεῖνα τά μέρη», (Σπηλιάδη, Ἀπομνημονεύματα», τ. Α΄, α. 556)! Μέ ἄλλα λόγια οἱ Τοῦρκοι κατακτητές καί τύραννοι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ βρῆκαν πολύτιμους συμμάχους τους τούς παπικούς τῆς Ἑλλάδος! Ὁ Κυκλαδίτης ἱστορικός Δ. Πασχάλης, εἶναι κατηγορηματικός: «Οἱ Καθολικοί, καίτοι πάντες σχεδόν Ἕλληνες τό γένος καί τήν ἑλληνικήν γλῶσσαν λαλοῦντες, λόγω μόνον τῆς διαφορᾶς τοῦ θρησκευματος, ἐκώφευσαν εἰς τήν φωνήν τῆς πατρίδος καί ἐτήρησαν πράγματι ἀντεθνικήν στάσιν καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος»!

Τήν ἀνθελληνική τους στάση ἐκδήλωσαν καί μέ τό νά μήν θέλουν νά ἀναγνωρίσουν τήν Ἑλληνική Διοίκηση! Σέ ἔγγραφο, ποῦ ἔστειλε ὁ ἑπαρχος Τήνου Σπυρίδων, στά 1822 στήν «Προσωρινήν Διοίκησιν Ἑλλάδος», ἀναφέρει πῶς οἱ παπικοί τῶν Κυκλάδων «μή ἀναγνωρίζοντες τήν Ἑλληνικήν Διοίκησιν οὐδέν ἀπέδιδον, καίπερ ἔχοντες τά πλέον εὐκαρπα μέρη»!

Τήν ἴδια καί χειρότερη στάση κρατοῦσε καί τό Βατικανό, καθ' ὅλη τή διάρκεια τοῦ Ἀγῶνα, συντασσόμενο πλήρως μέ τίς ἀντιδραστικές Εὐρωπαϊκές δυνάμεις τῆς ἐποχῆς καί κύρια τῆς διαβόητης «Ἱερᾶς Συμμαχίας». Τή στιγμή πού χιλιάδες Εὐρωπαῖοι ἔβλεπαν μέ συμπάθεια καί θαυμασμό τόν τιτάνιο ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων, νά ἀποτινάξουν τήν ὀθωμανική τυραννία, γενόμενοι ἔνθερμοι φιλέλληνες καί

συμμετέχοντες υλικά, ήθικά, ακόμα καί ώς πολεμιστές στό πλευρό τών Έλλήνων, τό «κράτος τοῦ Θεοῦ» παρέμεινε παγερά αδιάφορο. Προφανώς, ώθοῦσε κρυφά τούς Έλληνες παπικούς νά ἐναντιωθοῦν στήν Ἐπανάσταση καί νά συνταχτοῦν μέ τούς Τούρκους! Οὐδεμία συμπαράσταση ἐκδήλωσε πρός τούς ἀγωνιζομένους Έλληνες! Κανένα λόγο συμπάθειας! Οὐδεμία διαμαρτυρία πρός τήν «Ύψηλή Πύλη» γιά τίς τουρκικές θηριωδίες καί γενοκτονίες! Κανένα διάβημα τῆς πανίσχυρης παπικῆς διπλωματίας πρός τίς εὐρωπαϊκές δυνάμεις γιά ἀλλαγὴ στάσης πρός τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση!

Μάταια οἱ ἀγωνιστές ἔστελναν ἀντιπροσωπεῖς στό Βατικανό, νά ἀποσπάσουν ἔστω καί μία τυπική ὑποστήριξη. Μετά τό Συνέδριο τῆς Βερόνας (1822) ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Ἑλληνικῆς Διοίκησης πῆγε στό Βατικανό, νά ζητήσῃ βοήθεια, ἀλλά ὁ «πάπας» δέν ἔδειξε τήν παραμικρή ἀνταπόκριση. Ὁ Μαυροκορδάτος μέ τόν Νέγρη προχώρησαν σέ μυστικές διαβουλεύσεις μέ τό Βατικανό, ὑποσχόμενοι τήν «ένωση τών Ἐκκλησιῶν» ἂν αὐτό βοηθοῦσε τήν ἔκβαση τοῦ Ἀγῶνα. Καί πάλι βρῆκαν κλειστές τίς πόρτες τῆς «Ἀγίας Ἐδρας»! Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός μετέβη στήν Ἰταλία καί ζήτησε νά δεῖ τόν «πάπα» Πίο Ζ΄, ἀλλά ἐκεῖνος ἔδειξε ἀπροθυμία καί ἔθεσε ὡς προϋπόθεση τήν «ἐπιστροφή τών Ὁρθοδόξων στήν δικαιοδοσία τοῦ ὑπερτάτου ποντίφηκα», γιά νά προσφέρει τή βοήθειά του στούς ἐπαναστατημένους Έλληνες! Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1822 ὁ Μαυροκορδάτος προσκαλεῖ τόν Ἀρχιεπίσκοπο τῆς Νάξου Ἀνδρέα Βεγγέτι, νά μεταβῇ στήν Κόρινθο γιά συνομιλίες σχετικά μέ ὑποθέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, πρόσκληση πού ἐπανέλαβε καί ὁ Θεόδωρος Νέγρης. Ὁ Βεγγέτι βολιδοσκόπησε τή Ρώμη, ἀλλά ἐκείνη τοῦ σύστησε νά παραμείνῃ στή Νάξο, ἂν ἡ ἑλληνική πλευρά δέν ἤθελε τήν ἔνωση στή βάση τών ἀποφάσεων τῆς Φερράρας-Φλωρεντίας καί δέν τοῦ παρείχε ἀσφάλεια καί προστασία ἡ Πύλη καί ὁ Γάλλος πρέσβης. Τελικά ἡ συνάντηση δέν πραγματοποιήθηκε λόγω καί τῆς ἀπροθυμίας τών Παπικῶν!

Ἀλλά καί μετά τήν ἀπελευθέρωση τό Βατικανό δροῦσε ἀπόλυτα ἀνθελληνικά. Ὁ παπικός Ὁθωνας ἐκτελοῦσε πιστά τά παραγγέλματα τοῦ Βατικανοῦ, γιά τήν ἄλωση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι γνωστές οἱ περιπέτειες τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ ἀπό τήν διαβόητη Ἀντιβασιλεία καί τήν διάλυσι 429 Μοναστηριῶν καί τήν διαρπαγή καί δήμευσι τῆς περιουσίας αὐτῶν.

Κατά τήν Μικρασιατική Καταστροφή ὁ «πάπας» ἔστειλε χαιρετιστήριο μήνυμα στόν Μουσταφᾶ Κεμάλ, συγχαίροντας τον γιά τήν καταστροφή τοῦ Ἑλληνισμοῦ στή Μ. Ἀσία καί τίς ἀνείπωτες σφαγές τών Ἑλλήνων!

Κατά τόν ἑλληνοϊταλικό πόλεμο οἱ Έλληνες Παπικοί ἔλαβαν ὁδηγίες ἀπό τό Βατικανό πώς νά προφυλαχτοῦν ἀπό τούς βομβαρδισμούς τών ἰταλικῶν ἀεροπλάνων, μέ εἰδικά σήματα στίς ταρατσες τών σπιτιῶν τους! Δέν εἶναι γνωστό

ἄν πολέμησαν τούς ὁμοπίστους τους παπικούς. Οὐδεμία ἐπίσης συμμετοχή εἶχαν στήν ἀντίσταση κατά τῶν κατακτητῶν. Κι ἀκόμα, εἶναι βεβαιωμένο, πώς οἱ Ἕλληνες Παπικοί δέν ἐνοίωσαν τή φρίκη τῆς κατοχῆς, καθ' ὅτι οἱ ἰταλικές κατοχικές δυνάμεις τούς προμήθευαν τρόφιμα, φάρμακα, κλπ!

Ἀξίζει νά ἀναφέρουμε καί τίς φρικαλεότητες καί τή φοβερή γενοκτονία τῶν ἀδελφῶν μας Ὁρθόδοξων Σέρβων, ὅπου οἱ Κροάτες παπικοί φασίστες κατακρεοῦργησαν 880.000 ἄτομα, ἐπειδὴ ἀρνήθηκαν νά ἀσπαστοῦν τόν Παπισμό, ὑπό τήν καθοδήγηση τοῦ διαβόητου «ἀρχιεπισκόπου» Ζάγκρεμπ Ἀλοΐσιου Στέπινατς, καταδικασθέντος ἀπό τό Δικαστήριο ἐγκλημάτων κατά τῆς ἀνθρωπότητας, τόν ὁποῖο «ἁγιοποίησε» ὁ πρό προηγούμενος «Πάπας» ὁ ψευδοἅγιος Ἰωάννης Παῦλος Β΄ (Βοϊτίλα)! Στό ἡμερολόγιό του ὁ διαβόητος αὐτός σφαγέας ἔγραψε τά ἐξῆς φρικτά καί βλάσφημα γιά τήν Ὁρθοδοξία: «τό πνεῦμα τοῦ Βυζαντίου (σ.σ. τῆς ἐλληνορθοδοξίας) εἶναι κάτι τό τόσο τρομερόν, τό ὁποῖον μόνον ὁ Παντοδύναμος καί Παντογνώστης Θεός δύναται νά ἀνέχεται...» (βλ. Ἀρχ. Χαρ. Βασιλοπούλου, ὁ Οἰκουμενισμός χωρίς μάσκα, σελ. 253 ἀπό τό ἡμερολόγιο τῆς Μυστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Μ. Βρετανίας Intelligent Service) καί γι' αὐτό, ἀφοῦ αὐτοί δέν μποροῦν νά ἀνεχτοῦν αὐτό πού ἀνέχεται ὁ Θεός, προχώρησαν στά ἀνείπωτα ἐγκλήματα!

Τελειώνουμε τά ἀτέλειωτα παπικά ἐγκλήματα καί τόν ἀνθελληνισμό τοῦ Βατικανοῦ, θυμίζοντας τίς δηλώσεις τοῦ ὡς ἄνω ψευδοαγίου «πάπα» Ἰωάννου – Παύλου Β΄ γιά τήν γενοκτονία τῶν Ὁρθοδόξων Σέρβων ἀπό τά νατοϊκά στρατεύματα τή δεκαετία τοῦ 1990 καί βέβαια τίς κατ' ἔτος πασχάλιες εὐχές του στήν «μακεδονική» γλῶσσα, ἐνθαρρύνοντας τόν ἐπεκτατισμό τῶν Σκοπιανῶν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος μας! Ἐπισημαίνουμε τήν ἄκρα τοῦ τάφου σιωπή τῆς παπικῆς διπλωματίας γιά τά ἐθνικά μας δίκαια (π. χ. Κυπριακό).

Κατόπιν αὐτοῦ ρωτᾶμε καί πάλι: πρὸς τί ἡ πρόσκληση τοῦ κ. Φραγκίσκου νά «τιμήσει» τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση, ἀφοῦ ἡ παρασυναγωγή του πού ἀποδοκιμάζει ὁ Πανάγιος Θεός στερῶν τήν χάριν Του ἀπό αὐτήν, ὡς ἀποδεικνύει πασίδηλα ὁ «ὄζων» ἁγιασμός της, τήν ἀπαξίωσε, μέ τόν τρόπο ποῦ ἤδη ἀναλύσαμε στήν ἀνακοίνωσή μας; Μήπως θά ἔρθει νά ζητήσῃ συγνώμη γιά τόν διαχρονικό ἀνθελληνισμό τῆς θρησκευτικῆς κοινωνίας του; Οὔτε ὡς κακόγουστο ἀστεῖο δέν μποροῦμε νά τό φανταστοῦμε, διότι ἔτσι θά ἀμφισβητοῦσε ὁ ἴδιος τό «ἀλάθητό» του! Ἐρωτᾶμε καί αὐτούς πού τόν προσκάλεσαν: Δέν γνωρίζουν τήν ἱστορία τοῦ ἀνθελληνισμοῦ τοῦ Παπισμοῦ καί τόν κάλεσαν ὡς «τιμητή» τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας; Δέν γνωρίζουν ὅτι ἡ πρόσκληση αὐτή θά ἀποτελέσῃ θλιβερή πρόκληση τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχυσε ποταμούς αἱμάτων, γιά τήν ἀπελευθέρωση ἀπό τήν οἰκτρή τουρκική δουλεία; Δέν θά ἀποτελέσῃ ἀσέβεια

πρός τούς χιλιάδες ὀρθοδόξους Ἀγωνιστές, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν τά πάντα γιά τήν πατρίδα; Δέν θά ἀποτελέσει βεβήλωση τῆς μνήμης τῶν 800.000 νεκρῶν του 8ετοῦς Ἀγῶνα; Δέν θά προσβάλλῃ τήν μνήμη καί ἀξιοπρέπεια τῶν ὀρθῶς καί ἐθνικῶς σκεπτόμενων Ἑλλήνων ἡ παρουσία τοῦ ἀρχηγοῦ, τοῦ πλέον ἀνθελληνικοῦ καί ἐγκληματικοῦ κράτους, τό ὁποῖο σαμποτάρισε στό ἔπακρο τόν Ἱερό Ἀγῶνα τοῦ Ἑθνους μας; Ἀπαντᾷμε: Ναί!

Γι' αὐτό κάνουμε ἔκκληση πρός τήν πολιτειακή καί πολιτική ἡγεσία, νά ἀναθεωρήσουν τήν ἀπόφασή τους, νά ἀνακαλέσουν τήν πρόσκλησι τοῦ κ. Φραγκίσκου Χόρχε (Μπεργκόλιο), ὁ ὁποῖος εὐθύνεται προσωπικά γιά ἐγκλήματα κατά τῆς ἀνθρωπότητας στήν πατρίδα του, συνεργαζόμενος, ὡς «ἀρχιεπίσκοπος» Μπουένος Ἀἶρες μέ τό φασιστικό καί ἐγκληματικό καθεστῶς Βιντέλα πού βασάνισε τόν λαό τῆς Ἀργεντινῆς καί δολοφόνησε περισσότερους ἀπό 30.000 ἀθώους πολῖτες καί μάλιστα νεαρά παιδιά! Ὅπως εἶναι γνωστό, ὁ κ. Φραγκίσκος Μπεργκόλιο δέν τολμᾷ νά ἐπισκεφτεῖ τήν πατρίδα του, διότι τόν περιμένει ἡ ὀργισμένη ἀντίδραση τῶν μανάδων τῶν ἐξαφανισμένων καί δολοφονημένων παιδιῶν!

Δέν ἔχει τήν τόλμη νά πάει στήν Ἀργεντινή, θέλει ὅμως νά ἔρθῃ στήν Ἑλλάδα! Δέν τοῦ ἀξίζει ἡ ἀπόδοση τιμῶν, διότι τόν βαρύνει τό ἀνθελληνικό καί ἐγκληματικό παρελθόν τῆς θρησκευτικῆς του Κοινότητος, τοῦ μοναδικοῦ σύγχρονου Κράτους, τό ὁποῖο συντηρεῖ τόν βάρβαρο καί ἀπάνθρωπο φραγκικό φεουδαρχισμό!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΠΗΓΕΣ:

- 1) Τάκη Σταματόπουλου: Ἡ στάση τῶν καθολικῶν στήν Ἐπανάσταση τοῦ 21. (<https://www.vimaorthodoxias.gr/theologikos-logos-diafora/i-stasi-ton-katholikon-stin-epanastasi-tou-21/>)
- 2) Εὐδοξία Αὐγουστίνου, Φιλόλογος-Θεολόγος: Ἡ στάση τῶν Παπικῶν κατά τό 1821. (<https://enromiosini.gr/arthrografia/i-stasi-ton-papikon/>)
- 3) Οἱ Παπικοί-Φράγκοι τῆς Ἑλλάδος κατά τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821 (<http://www.oodegr.com/oode/papismos/1821a.htm>)
- 4) [https://el.wikipedia.org/wiki_\(1821-1827\)](https://el.wikipedia.org/wiki_(1821-1827))
- 5) http://yperpisteoskaipatridos.blogspot.com/2020/03/e-onota-1821_9.html